

بررسی عوامل موثر بر روش زایمان در بیمارستانهای خصوصی، آموزشی و دولتی استان گلستان در سال ۱۳۸۰

نویسنده‌گان:

* نریس سادات برقصی

کارشناس ارشد مامایی و عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی گرگان

دکتر افسانه برقصی

متخصص پزشکی اجتماعی و عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی گرگان

دکتر الهام کاشانی

متخصص زنان و زایمان و عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی گرگان

دکتر فرازک گلعلی پور

متخصص زنان و زایمان، مرکز آموزش - درمانی دیزانی گرگان

دکتر همیدرضا یزدی

دکتری داروسازی، معاونت درمان و دارو دانشگاه

طاهره کبیر

کارشناس مامایی مرکز آموزش - درمانی دیزانی گرگان

The Effect of different factors on methods of delivery at private, and educational, governmental hospitals in Golestan province

Abstract:

Objectives: Cesarean section rate is more than the universal standard and has increased recently. This rate by reorganization of influencing factor on surgical termination of pregnancy will be decreased. The aim of this research was determination of influencing factors on mode of delivery at governmental, educational and private hospitals in Golestan province.

Material and method: This cross-sectional was carried out in nine hospitals (educational, governmental, and private) in Golestan during the same period. The type of sampling was simple, and questionaires were completed for 1128 women. The data were analyzed with EPI-info6 software package, and t student & χ^2 were used. Confidence level 95% was significant.

Result: This research showed that 62/31% of pregnancy were terminated by cesarean section in private hospital (compare with 47/11% in educational hospital). Normal vaginal delivery (NVD) had a higher rate in women less than 18 years, rural women, with low literacy and the same in Cist any race, night shift ($P<0.05$). The majority of women who had labor or premature ruptures of membrane and who had intervention (Amniotomy or induction) or long hospitalization performed NVD ($P<0.05$).

Conclusion: A lot of factors influence mode of delivery and with increasing knowledge of people, and serious supervision of people who are in charge of health system cesarean section rate will decrease.

Key Words: Cesarean section, Prevalence, Risk factor, Mode of delivery

سال بیست
شماره ۵۷، پیاپی ۴
بهار و تابستان ۱۴۰۰

* آدرس مکاتبه ای: گرگان، مرکز آموزشی درمانی دیزانی، تلفن ۰۵۹-۲۲۲۴۸۴۸، تکابر: ۲۲۰۰۰۵۰

است و نیز ترجیح بیمار و پزشک در انتخاب نوع زایمان دخالت می نماید^(۹). در مطالعه‌ای که در کل کشور (سال ۱۳۷۷) انجام گرفت، افزایش سن مادران، سابقه بد مامایی و امکانات مجهزتر بخش‌های زنان و مامایی به عنوان عوامل مؤثر بر روش ختم حاملگی ذکر گردیده است^(۱۰). پژوهش حاضر پاسخی به این سوال خواهد بود که در استان گلستان چه عواملی برروش ختم حاملگی تاثیر گذار هستند؛ چرا که مناسب‌ترین راه کاهش ختم جراحی حاملگی، شناخت علل و عوامل موثر بر آن می‌باشد با عنایت به سیر صعودی میزان سازارین در کشور و اهمیت کنترل آن و این مطلب که تاکنون در مراکز درمانی آموزشی و خصوصی استان نوبای گلستان پژوهشی در این خصوص انجام نشده، لذا پژوهشگران با هدف تعیین عوامل موثر بر روش ختم حاملگی در کلیه بیمارستان‌های استان به این مطالعه همت گماردند.

روش کار:

در این مطالعه مشاهده‌ای – مقطعی ۱۱۲۸ نفر از ۹ مرکز آموزشی، دولتی و خصوصی استان گلستان در سال ۱۳۸۰ مورد بررسی قرار گرفتند که ۳۶۰ نفر از خانمهای^(۱۱) از مرکز آموزشی درمانی دزیانی گرگان، ۲۲۵ نفر^(۱۲) از مرکز آموزشی درمانی رامهراسان انجام اجتماعی گنبد، ۱۶۳ نفر از بیمارستان تامین اجتماعی گنبد، ۹۲ نفر^(۱۳) از بیمارستان شهداء کنگره، ۵۱ نفر^(۱۴) از بیمارستان قائم علی‌آباد، ۴۸ نفر^(۱۵) از بیمارستان شهداء بذرگز و ۸۰ نفر^(۱۶) از بیمارستان امیرالمؤمنین کردکوی به عنوان مرکز دولتی و ۴۷ نفر^(۱۷) از بیمارستان فلسفی گرگان، ۶۲ نفر^(۱۸) از بیمارستان برزويه گنبد و ۶۲ نفر^(۱۹) از بیمارستان بسکی گنبد به عنوان مرکز خصوصی در این بررسی شرکت نموده بودند.

ایمنی زایمان یکی از راهکارهای اساسی برای حفظ سلامت مادر و جنین است و یکی از اقدامات اساسی که برای حفظ حیات و سلامتی جنین و مادر مورد استفاده قرار می‌گیرد استفاده از سازارین است^(۲۰). زایمان شایع‌ترین اورژانس مامایی است و در صورت عدم وجود عوارضی که نیاز به سازارین را مبرم می‌کند، انجام زایمان واژینال نسبت به سازارین امنیت بیشتری دارد^(۲۱). میزان سازارین در طی بیست سال گذشته افزایش یافته و به نظر می‌رسد که زایمان به طریق سازارین تدریجیاً به صورت همه گیر درآمده است^(۲۲). یک مطالعه نشان داده که میزان سازارین در مراکز دولتی که تاکید بر کار عملی دارند از مراکز خصوصی کمتر می‌باشد^(۲۳). همچنین در مراکزی که تحت نظارت ماما مشغول به کارند میزان سازارین کاهش یافته است^(۲۴). در یک بررسی سال انجام ختم حاملگی به عنوان عامل مهم و تعیین کننده روش ختم بارداری ذکر شده در این مطالعه تغییرات رفتاری پزشکان به مرور زمان به عنوان عامل مهم و تعیین کننده جراحی سازارین بدبست آمده بود^(۲۵). عده‌ای عدم نزول سر جنین را عامل خطر جراحی سازارین در نظر گرفتند و عواملی مانند سن حاملگی، وزن جنین را به روش ختم حاملگی مرتبط نمی‌دانند^(۲۶). نگرانی از گرفتاری‌های قانونی سبب شده که تمایل به سازارین بیشتر شود در واقع به نظر می‌رسد به جای این که در روش اداره مادران باردار تغییری ایجاد شده باشد، آستانه تصمیم برای انجام سازارین پایین آمده است^(۲۷). امروزه در کشور ما ایران میزان سازارین به ویژه در بخش خصوصی بسیار بالاتر از استاندارد جهانی^(۲۸) است^(۲۹) و بهبود وضعیت اجتماعی اقتصادی با افزایش ختم جراحی حاملگی مرتبط

مولتیپار بودند. میانگین گروه زایمان طبیعی $1/54 \pm 2/1$ و در سازارینها $2/91 \pm 1/97$ بود ($P < .05$). اکثریت جامعه پژوهش را روستائیان ($52/6$ درصد) تشکیل می‌دادند. میزان زایمان طبیعی در روستائیان $4/4$ درصد (نفر) و در شهرنشین‌ها $3/4$ درصد (نفر) بود ولی همواره چه در جمعیت شهری و چه روستایی زایمان سازارین بیش از زایمان واژینال دیده می‌شد ($P < .05$).

$4/8$ درصد زنان دارای تحصیلات ابتدایی زایمان طبیعی و $5/79$ درصد زنان با تحصیلات عالی سازارین شدند ($0/01 < P < .001$) و با افزایش میزان تحصیلات زنان از میزان زایمان طبیعی کاسته و به زایمان سازارین افزوده می‌شد. میزان زایمان واژینال در گروه قومی سیستانی ($4/61$ درصد) در مقایسه با سایر گروه‌های قومی بیشترین میزان بود و کمترین میزان زایمان واژینال مربوط به گروه قومی فارس ($31/5$ درصد) بود ($0/01 < P < .001$). $2/6$ درصد سازارین‌ها در شیفت عصر انجام شده بود و $5/5$ درصد زایمان‌های واژینال در شیفت شب روی داده بودند ($P = .00001$).

میانگین سنی در گروه زایمان طبیعی $5/22 \pm 1/7$ و در سازارین‌ها $5/24 \pm 2/5$ بود. نمودار ۱ بیانگر روش ختم حاملگی در گروه‌های سنی مختلف است که تنها در زنان کمتر از ۱۸ سال زایمان طبیعی بیشتر از سازارین وجود داشت ($P < .05$).

در خصوص علت مراجعه زنان به زایشگاه، ملاحظه گردید که اکثر زنانی که با شکایت درد زایمان و پارگی کیسه آب مراجعه کرده بودند، زایمان واژینال داشتند (جدول ۱).

ضمیراً براساس متغیر مداخله حین بستری در زایشگاه، جدول ۲ تنظیم گردید. چنانچه ملاحظه

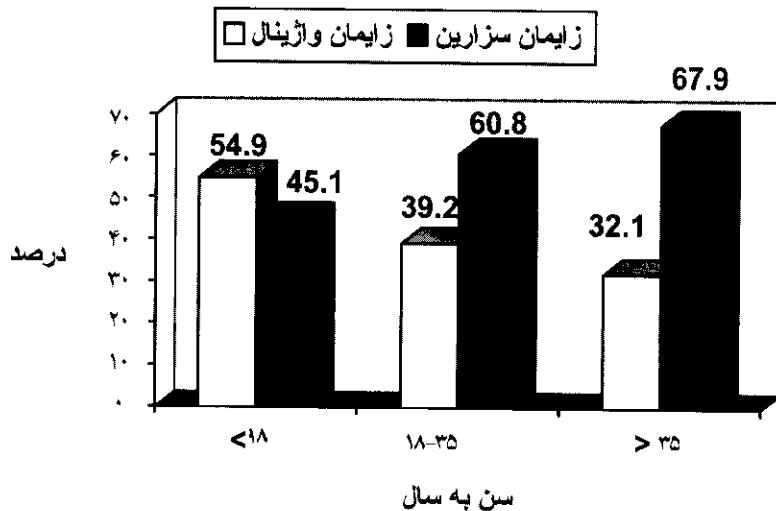
روش نمونه‌گیری آسان با ترتیب زمانی بود و تمام زنانی که به بیمارستان‌ها و زایشگاه‌های مورد پژوهش در مدت مطالعه (مرداد ماه ۱۳۸۰) مراجعه نمودند، مورد مطالعه و پرسشگری قرار گرفتند. حداقل حجم نمونه براساس محاسبات آماری ۱۰۰۰ در نظر گرفته شد. متغیرهای مورد بررسی عوامل دموگرافیک (سن، قومیت، محل سکونت و تحصیلات)، عوامل مامایی مرتب (مدت بستری در زایشگاه، علت مراجعه به زایشگاه، شیفت ختم حاملگی، مداخلات حین بستری و نوع زایمان) و دولتی، آموزشی یا خصوصی بودن مرکز مورد مراجعه درنظر گرفته شد و موارد اورژانس سازارین از مطالعه حذف گردید.

$55/2$ درصد جامعه پژوهش را گروه قومی فارس، $24/2$ درصد ترکمن و $17/5$ درصد از گروه قومی سیستانی و بقیه از اقوام افغانی و بلوج بودند. گروه قومی فارس به گروهی اطلاق می‌شود که تا سه نسل قبلی در این منطقه ساکن بوده و به اقوام ترکمن، سیستانی، بلوج یا افغانی متعلق نبوده‌اند. گروه قومی ترکمن قومی هستند که از آسیای میانه به این منطقه مهاجرت نموده و گروه قومی سیستانی گروهی است که طی ۵۰ سال گذشته از استان سیستان و بلوچستان به مناطق شمالی کشور مهاجرت نموده‌اند.

تمام مشخصات مورد لزوم توسط پرسشنامه گردآوری گردید و توسط نرم‌افزار آماری EPI info-6 با ضریب اطمینان 95 درصد و استفاده از آمارهای توصیفی و استنباطی و آزمونهای آماری محدود کای و تی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت:

نتایج:

در این مطالعه $8/6$ درصد زنان به روش سازارین $39/2$ درصد به روش واژینال زایمان نمودند. 575 نفر ($1/2$ درصد) از جامعه پژوهش نولی‌پار و بقیه

نمودار شماره ۱: روش ختم حاملگی در گروههای سنی مختلف در استان گلستان در سال ۱۳۸۰

جدول ۱: توزیع فراوانی علت مراجعة زنان باردار به تفکیک روش زایمان در استان گلستان در سال ۱۳۸۰

روش ختم	شکایت اصلی	طبیعی	سازارین	جمع					
		درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد
درد زایمان		۳۴۵	۶۳/۳	۳۶/۶	۱۹۹	۵۴۴	۳۶/۶	۴۰/۳۵	۵۴۴
معرفی نامه پزشک		۹۳	۱۷/۷	۸۲/۳	۴۳۲	۵۲۵	۸۲/۳	۳۸/۹۴	۵۲۵
خونریزی		۷	۲۶/۹	۷۳/۱	۱۹	۲۶	۷۳/۱	۱/۹۲	۲۶
پارگی کیسه آب		۱۰۸	۵۵/۷	۴۴/۳	۸۶	۱۹۴	۴۴/۳	۱۴/۴	۱۹۴
سایر		۱۲	۲۰/۳۳	۷۹/۶۶	۴۷	۵۹	۷۹/۶۶	۴/۴	۵۹

$$P < .001, \chi^2 = 258/4$$

جدول ۲: توزیع فراوانی مداخلات حین بستره به تفکیک روش زایمان در استان گلستان در سال ۱۳۸۰

معنی دار بودن	مداخله انجام نشده								روش ختم مداخله حین لیبر	
	سازارین		زایمان طبیعی		سازارین		زایمان طبیعی			
	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد		
P = .000	۴۹/۷۳	۵۶۱	۶۴/۶	۷۵	۱۱/۰۸	۱۲۵	۳۲/۵	۳۶۷	آمینوتومی	
P < .0001	۴۹/۳۷	۵۵۷	۴/۸۷	۵۵	۱۱/۴۳	۱۲۹	۳۴/۳	۳۸۷	اینداکشن	

میانگین مدت بستره قبل از زایمان در زنانی که زایمان واژینال داشتند $4/68 \pm 6/6$ ساعت و زنان سازارینی $6/66 \pm 6/4$ ساعت بود. ادرصد زنانی که

می شود زنانی که در اتاق درد زایمان کیسه آبشان عمداً پاره شد و یا تحیریک زایمانی شدند بیشتر از سایرین زایمان واژینال داشتند ($P < .0001$).

بالاتری برای عمل سازارین دارد (۱). در این مطالعه با افزایش تحصیلات به میزان سازارین افزوده می‌گشت و با مطالعه ایتالیایی‌ها هم خوانی دارد که احتمالاً به دلیل افزایش قدرت انتخاب و امکانات مالی می‌باشد: آنها شیوع سازارین را در زنان دارای تحصیلات دانشگاهی ۰/۴ درصد بیشتر از سایر زنان محاسبه نمودند (۲)، ولی در مطالعه کرمانی‌ها بین تحصیلات و سازارین ارتباط آماری معنی‌داری دیده نشد: علت این مسأله را در کرمان عدم آگاهی افراد تحصیل کرده از عوارض سازارین می‌دانستند (۱۱). در مطالعه دیگری تحصیلات یکی از راههای کنترل و کاهش سازارین عنوان شده است به شرطی که همراه با افزایش تحصیلات افراد، آگاهی آنها در مورد عوارض جراحی‌های بزرگ مانند سازارین افزوده گردد (۱۲). ضمناً گروه قومی سیستانی تنها گروه قومی بوده که زایمان واژینال بیشتری نسبت به سازارین داشته است و در مقایسه با گروه قومی فارس، ترکمن‌ها میزان زایمان طبیعی بیشتری داشته‌اند که این ممکن است به علت باورهای فرهنگی و گرایش‌های فکری دیرینه در گروههای قومی فوق الذکر باشد. جالب است بدانیم که کمترین میزان سازارین در مطالعه وزارت بهداشت سال ۱۳۷۵ در استان سیستان و بلوچستان با ۳/۴ درصد بوده است (۱۳ و ۱۴).

از یافته دیگر این مطالعه عدم ارتباط تعداد حاملگی‌ها و روش ختم حاملگی بود که همراستا با مطالعات مشابه است: مکرراً دیده شده که زایمان اول به تنهایی عامل خطر سازارین نیست ولی اگر همراه با عواملی مانند تحریک زایمانی و یا عدم نزول سر باشد، می‌تواند به عنوان یک عامل خطر مهم محسوب گردد (۱۵). در مطالعه دیگری مشاهده شد که میزان سازارین در حاملگی اول همراه با تحریک زایمانی انتخابی افزایش می‌یابد (۱۶) که مخالف نتیجه مطالعه حاضر است یعنی در مطالعه

کمتر از ۵ ساعت در زایشگاه بستری بودند، سازارین شدند ولی اکثر زنانی که (۶/۶ درصد) بین ۱۰-۵ ساعت فرصت بستری در زایشگاه را داشتند، زایمان واژینال نمودند ($P < 0.05$). در ضمن میزان سازارین در مراکز آموزشی ۱۱/۷ درصد، در مراکز دولتی ۹/۷۵ درصد و در مراکز خصوصی ۲۱/۶ درصد محاسبه گردید ($P < 0.05$) و فراوانی نسبی عمل سازارین در کل استان ۵۲ درصد بوده است.

بحث و نتیجه گیری:

نتایج این بررسی نشان داد که زنان کمتر از ۱۸ سال، روستانشین‌ها، زنان با تحصیلات پایین و قومیت سیستانی و افرادی که با شکایت درد زایمان و آبریزش مراجعه نموده و یا مدت زیادی در اتاق درد زایمان بستری بوده‌اند و تحت پاره گی کیسه آب و تحریک زایمان قرار گرفته و در شیفت شب و در مرکز دولتی زایمان نموده بودند، بیشتر زایمان واژینال داشتند.

اکثر مطالعات افزایش سن را یکی از دلایل مهم افزایش سازارین می‌دانند (۱۰ و ۲). در یک مطالعه افزایش سن مادران را به علت افزایش زایمان‌های پرخطر با افزایش سازارین مرتبط دانسته‌اند (۱). در مطالعه حاضر همانند سایر مطالعات اکثر خانمهای در گروه سنی کم خطر (۱۸-۳۵ سال) زایمان طبیعی داشتند و اکثر زنان بالای ۲۵ سال سازارین شده بودند.

فراوانی بالاتر زایمان واژینال در روستائیان احتمالاً تحت تاثیر تحرک بیشتر و یا به علت عدم وجود تجهیزات پزشکی و مامایی جهت مداخله و سازارین در روستا می‌باشد. در یک مطالعه، ثابت شده که مناطقی که دارای امکانات کامل‌تر و مجذبه‌تر بخش‌های زنان و مامایی هستند فراوانی نسبی

آموزشی و دولتی گزارش شده، تقریباً مشابه می‌باشد. مسلماً میزان سزارین در ایران به ویژه بخش خصوصی بسیار بالاتر از استانداردهای جهانی است و باید در جهت کاهش آن برنامه‌ریزی نمود.

نتیجه کلی:

امروزه ضرورت انجام سزارین که از شایع‌ترین عمل‌های جراحی است و برای جلوگیری از خطرات احتمالی تهدید کننده سلامت مادر و جنین انجام می‌شود، از مباحث مطرح جامعه پژوهشی است (۱۴). تحقیقات و بررسی‌های مختلف نشان داده است که چنانچه سیستم نظارتی مشخص برای ارزیابی سزارین و زایمان طبیعی وجود نداشته باشد، زایمان طبیعی با همه مزایای مشخص و غیرقابل انکار جای خود را به عمل‌های سزارین با عوارض بیشتر خواهد داد (۱۹).

این مطالعه نشان داد که متغیرهای فراوانی می‌توانند در روش ختم حاملگی مؤثر باشند و با افزایش آگاهی‌های پژوهشی افراد جامعه، نظارت بر روند اداره زایمان و آموزش مداموم جامعه پژوهشی می‌توان رویه صحیحی را برای برگزیدن ختم حاملگی مناسب برقرار نمود.

تشکر و قدردانی:

نویسندهان مرتب تشکر و سپاس خود را از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه به جهت تقبل هزینه این مطالعه و دفتر امور پرستاری و مامایی معاونت درمان استان گلستان بعلت انجام هماهنگی‌های لازم با پژوهشگران اعلام می‌دارند.

ما تحریک زایمانی در زنان سزارینی کمتر بوده و عامل خطر انجام سزارین نبوده است و اکثر افرادی که تحت مداخله تحریک زایمانی و یا پاره کردن کیسه آب قرار گرفته بودند زایمان طبیعی داشته‌اند در حالیکه در سایرین بدون این که تلاشی برای انجام زایمان صورت گرفته باشد حاملگی به روش سزارین ختم شده بود. این حقیقت در ارتباط با شکایت اصلی زنان در بدو ورود به زایشگاه نیز مشهود بود و اکثر زنانی که بادرد زایمان و پارگی کیسه آب مراجعه نمودند، زایمان طبیعی داشتند و اکثر افرادی که بدون داشتن درد زایمان بستری شده بودند، بدون انجام مداخله و اکثراً در شیفت عصر سزارین شدند: در مطالعه برزیلی‌ها نیز مشاهده شده که میزان سزارین در زنانی که از ۷ صبح تا ۷ بعدازظهر زایمان نمودند بیشتر است (۱۷) و درنهایت هرچه زمان بستری در شبانه روز دیر وقت تر بود از میزان سزارین کاسته می‌شد. برخی مطالعات حاکی است که افزایش قابل توجه میزان سزارین در طول مرحله اول زایمان و بدون دادن فرصت کافی در اطاق درد زایمان انعکاسی از نگرش محافظه‌کارانه مراقبت‌کنندگان می‌باشد که به طور مستقیم بر مداخلات حین زایمان و نهایتاً میزان سزارین تاثیرگذار بوده است (۱۸).

در این بررسی فراوانی نسبی عمل سزارین در کل استان ۵۲ درصد محاسبه گردید که در مقایسه با مطالعه خراسانی‌ها (۱۳۷۷) ۲۸/۱ درصد، شاهروdi‌ها (۱۳۷۸) ۵۰/۶۸ درصد و کل کشور (۱۳۷۷) ۳۲/۳ درصد رقم بالاتری را به خود اختصاص داده است (۱۹ و ۲۰). در مطالعه حاضر نیز میزان سزارین در مراکز خصوصی ۱/۲ برابر مراکز دولتی و ۱/۳ برابر مراکز آموزشی بود که در مقایسه با مطالعه انجام شده در بابل که سزارین در مراکز درمانی خصوصی ۱/۵ برابر مرکز درمانی

خلاصه :

هدف:

امروزه در کشور ما ایران میزان سزارین بالاتر از استانداردهای جهانی است و روند صعودی دارد. مناسب‌ترین راه برای کاهش ختم جراحی حاملگی شناخت علل و عوامل مؤثر بر آن می‌باشد. با توجه به اهمیت این زایمان تحقیق حاضر انجام شد. هدف این مطالعه تعیین عوامل موثر بر روش زایمان در خانمهای مراجعه کننده به زایشگاههای خصوصی دولتی و آموزشی استان می‌باشد.

روش کار :

این مطالعه بصورت مشاهده‌ای مقطوعی صورت گرفت و به طور همزمان در ۹ مرکز آموزشی، دولتی و خصوصی استان گلستان، ۱۱۲۸ نمونه به روش آسان جمع‌آوری و پرسشنامه‌های مربوطه تکمیل و نتایج با نرم‌افزار EPI info-6 با ضریب اطمینان ۹۵ درصد و با استفاده از آزمونهای آماری تی و مجدور کای مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

نتایج :

میزان سزارین در مراکز خصوصی بیشتر از سایر مراکز بود (۶۲/۳۱ درصد در مقابل ۴۷/۱۱ درصد در مرکز آموزشی). میزان زایمان طبیعی در زنان کمتر از ۱۸ سال بیش از سایر گروه‌های سنی بود و روسدانیان، افراد با تحصیلات کمتر، قومیت‌های سیستانی زایمان طبیعی بیشتری نسبت به سایرین داشتند ($P < .05$). از سایر عوامل مرتبط با روش ختم حاملگی، شیفت کاری زایشگاه بود. زنانی که در شیفت شب و یا شکایت آبریزش و درد زایمانی مراجعه نموده بودند و تحت مداخله پاره کردن کیسه آب و یا تحریک زایمانی قرار داشته و مدت بیشتری در زایشگاه بسته بودند، زایمان طبیعی داشتند ($P < .001$).

بحث و نتیجه گیری :

بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که عوامل بسیاری بر انتخاب روش ختم بارداری تاثیرگذار هستند و با افزایش آگاهی‌های مردم جامعه و نظارت جدی و مستمر مسؤولین می‌توان امیدوار بود که سیر صعودی سزارین کاهش یابد.

واژه‌های کلیدی : سزارین، شیوع، عوامل خطر، نوع زایمان

سال پنجم
شماره ۱۰ و ۱۱
بهار و تابستان ۱۴۰۰

زن
مجله علمی پژوهشی
پرستاری و مامایی

۱- مقاله عابد، لیلا، گوهریان، وحید، قانعی و همکاران: بررسی شیوع سزارین و علل آن در کشور جمهوری اسلامی ایران در سال ۱۳۷۷، مجله پژوهشی حکیم، ۱۳۷۹، دوره سوم، شماره دوم، صفحات ۱۴۷ تا ۱۵۲.

۲- Cunningham FG, Gant NF, Levono KJ, et al. Williams obstetrics, 21th Ed. Chapter 6 . Appleton and Lange, USA. 2001; pp:509-536.

۳- Brunfield CG, Nelson KG. Adit of infection morbidity following cesarean section at a distric general hospital. Obstetric & Gynecol. 1997; 17(5): 436-443.

۴- Klasko SK, Cummings RV, Balducci J,et al. The impact of mandated in hospital coverage on primary cesarean delivery rate in a large non university teaching hospital. Am Jour of Obstet & Gynecol. 1995; 172(2): 637-642.

۵- Davis LG, Riedmann GL, Sapiro M,et al. Cesarean section rates in low risk private patients managed by certified nurse-midwives and obstetricians. Journal of Nurse Midwifery. 1994; 39(2): 91-97.

۶- Hada RL, Laros RK. Acitive phase in labor : predictors of cesarean delivery in a nullipars population. Obstet Gynecol. 1993; 81(5): 758-763.

۷- Falsone S, Chauhan SP, Mobley JA,. Unengaged vertex in nulliparous women in active labor: A risk factor for cesarean delivery. J Reprod Med. 1998; 43(8): 676-680.

۸- Leitch Walker J. The rise in cesarean section rate. The same indication but a lower thresold. Birthish Journal of Obstet & Gynecol. 1998; 105: 621-626.

۹- حاجیان، کریم‌آش: بررسی روند تغییرات میزان سزارین در مراکز درمانی دولتی و خصوصی شهر بابل در سال‌های ۱۳۷۳-۱۳۷۸، پژوهش در پژوهشکی، ۱۳۸۱، سال ۲۶، شماره ۳، صفحات ۹ تا ۱۷۵.

10- Ziadel S. Maternal and perinatal outcome in nulliparous women aged 35 and older. Gynecol Obstet Invest. 2002; 54(1): 6-16.

۱۱- معتمدی، بتول، جانقربانی، محسن، افتخاری، ناهید: شیوع سزارین و برخی عوامل مؤثر بر آن در کرمان، مجله دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی گیلان، ۱۳۷۹، سال نهم، شماره ۲۲، صفحات ۸۸ تا ۹۵.

12- Lagrew DC Jr, Morgan MA. Obstetrics : decreasing the cesarean section rate in a private hospital : success without mandated clinical changes. Am J Obstet Gynecol. 1996; 174: 184-191.

۱۳- علامه، زهرا، بررسی فراوانی سزارین در مناطق شهری و روستایی کشور ایران، مجله پژوهش در علوم پزشکی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، ۱۳۷۸، سال چهارم، شماره ۴، صفحات ۹۴ تا ۱۸۷.

۱۴- وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، معاونت امور درمان و دارو، بررسی میزان و ترجیح زایمان طبیعی در کشور، ۱۳۷۵.

15- Murphy K, Shalel-Cohn WR. Labor and delivery in nulliparous women who present with unengaged fetal head. J Perinatol. 1998; 18(2): 122-125.

16- Segb ST. Risk of cesarean delivery with elective induction of labor at term in nulliparous women. Obstet & Gynecol. 1999; 94 : 600-607.

17- Gomes UA. Risk factors for the increasing cesarean section rate in Southeast Brazil : A comparison of two birth cohorts, 1978-1979 and 1994. International Journal of Epidemiol. 1999; 28(4): 687-694.

18- Sheiner E, Lery A, Feinstein U, et al. Obstetric risk factors for failure to progress in the first versus the second stage of labor. J Matern Fetal Neonatal. 2002; 11(6): 409-413.

۱۹- بلبل حقیقی، ناهید، ابراهیمی، حسن، عجمی و همکار: مقایسه فراوانی زایمان طبیعی و سزارین و علل آن در شهرستان شاهروود، ۱۳۷۹، فصلنامه پاروری و ناباروری، بهار ۱۳۸۱، سال سوم، شماره دهم، صفحات ۵۰ تا ۵۸.

۲۰- افشاری، صالح، دستقان، فاطمه، وزیری، احترام السادات و همکاران: بررسی فراوانی زایمان طبیعی، سزارین و علل آن در مراکز درمانی دولتی و خصوصی استان خراسان در سال ۱۳۷۷، مجله زنان و مامایی و نازایی ایران، ۱۳۷۸، سال اول، شماره ۱، صفحات ۴۰ تا ۴۵.